

Două cupluri despre... ele!

Având ca interlocutori pe inginerul Mircea Dridea și pe asistentul universitar de educație fizică, Ion Ionescu, o asemenea discuție capătă interes nu numai sub aspectul „unghiului de vedere” — al actorului care privește cu ochi critici și auto-critic rolul său jucat de un coleg — ci și sub cel al gradului de competență, de tehnicitate am zice, referindu-ne bineînțeles la calificarea superioară a acestor doi binecunoscuți fotbaliști.

Înainte de a le da cuvântul, se cuvine o precizare asupra naturii relațiilor dintre protagoniștii acestui original duel. Deși sunt adversari pe terenul de joc — vezi apriga luptă pentru înțietate Rapid—Petrolul, ca și concursul direct personal pentru promovarea în echipa națională — cei doi atacanți centrali se apreciază reciproc, se stimează unul pe celălalt.

Așadar, nici o grijă, nici una dintre lame nu este otrăvită, duelul este absolut cavaleresc.

IONESCU: (Se abține — tușește scurt).

DRIDEA: Pentru că m-am lansat în „pozitive”, o altă calitate — armă pe care cuplul feroviar o folosește cu mult efect: driblingul. Foarte buni driblerei (mai buni ca Badea și ca mine), cei doi rapidiști înșiră de multe ori în curselor cite 3—4 adversari. Și aici ar trebui însă să opereze o dozare. Ce-i prea mult, s-a văzut, strică...

IONESCU: Ne-au spus-o pînă acum mi de oameni. N-avem măsură! La primăvară, însă, s-a terminat!...

DRIDEA: „En garde!” La capitolul forță sînteți cam „firavi”. Mai ales Dumitriu. Mă întreb cum ați jucat împotriva unor adversari ca Dan al nostru?!

IONESCU: (Din nou fără ripostă).

DRIDEA: Ca să nu mai vorbim de jocul pe sus. La mingile pe sus parcă ați și spectatori la un... miting aviatic.

IONESCU: Ai dreptate. L-ai uitat

avut Dan împotriva „perlei din Mozambic” și, eventual, și reușita lui.

IONESCU: Sînteți însă cam rigizi! Folosiți aceleași stereotipe mecanice. Demaraj pe extreme, centrare la 1,67 m, preluare și iarăși demarare, centrare, preluare... Nu știu cum să-ți spun, aveți ceva din mișcările unui robot...

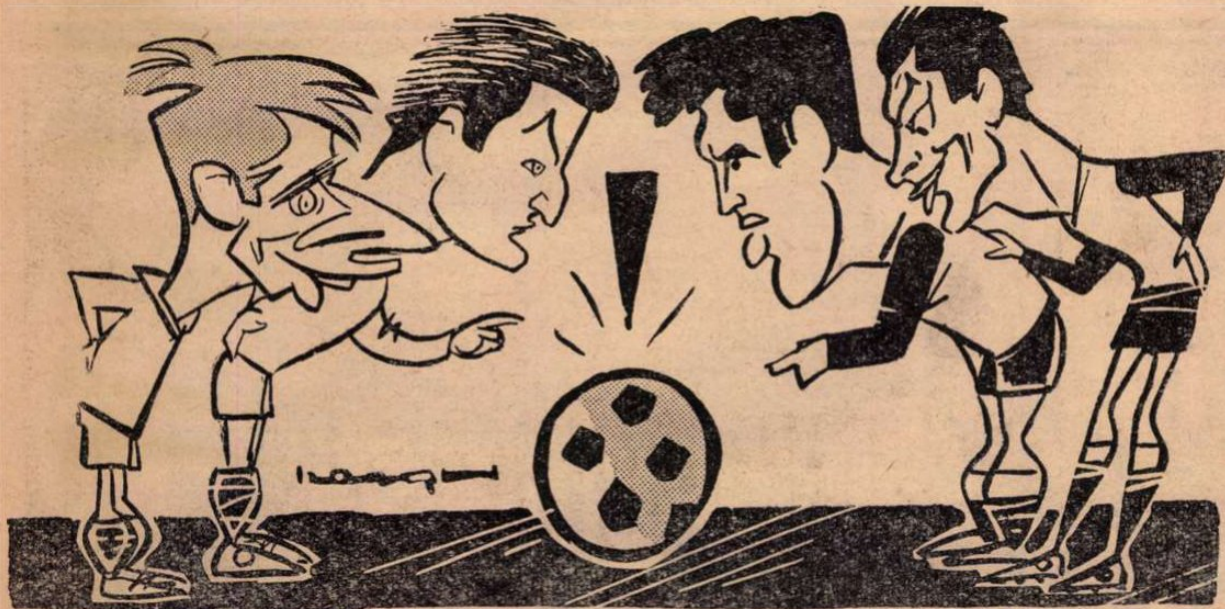
DRIDEA: Dacă „robotul” dă multe goluri, e perfect!

IONESCU: Perfect, pînă prinde adversarul „schema” și ritmul. Mergeți cam în același ritm. Viteza de reacție, explozia — sînt sectorul lui Moldoveanu. Voi doi veniți cu clasa a II-a!...

DRIDEA: Remarcă justă. Lucrăm intens pentru remedierea acestui minus. La primăvară s-ar putea să venim... cu expresul!

IONESCU: Adică... batem sau?

DRIDEA: Asta-i. Ești „pe fază”.

Dumitriu, Ionescu, Dridea și Badea văzuți de NEAGU RĂDULESCU

După cea mai imparțială ordine, cea alfabetică, îi dăm cuvîntul, la început, lui...

...DRIDEA: Întodeauna am admirat la cuplul Dumitriu-Ionescu fantezia. La acest capitol, cei doi rapidiști întrec de departe orice alt cuplu din țară; evident și pe noi (n.r. cuplul Badea—Dridea).

IONESCU: Mulțumesc.

DRIDEA: O mică precizare suplimentară. Personal, am apreciat jocul cuplului rapidist cînd fantezia sa era creatoare, cînd servea jocul echipei. Atunci, jos pălăria!... Cînd însă Dumitriu încearcă să-l imite pe Ovidiu René la scorul de 2—0 pentru adversari, atunci — pardon — și ca jucător și ca spectator nu pot fi de acord.

însă pe Ozon. Dădea gol cu capul doar „la zile mari”. Marca cu piciorul în schimb cît pentru o înaintare întreagă.

DRIDEA: Faceți și voi ce făcea Ozon, dacă vă dă mina!

O ultimă idee care ne frîmîntă și pe noi: valoarea unui „tandem” se afirmă și se confirmă și în jocurile în deplasare!

IONESCU: Ceea ce am admirat întodeauna la cuplul vostru (ca să încep și eu cu complimențele) au fost în ordine: realismul jocului vostru — urmăriți golul și numai golul — forța, percuția, și o mobilizare exemplară. Nu cedăți niciodată. Ca să nu mai spun că în fața unor adversari de mare valoare jucați aparent fără nici un complex.

DRIDEA: Cînd l-am privit pe Germano la televizor (în meciurile Cehoslovacia—Portugalia și Internazionale—Benfica) am avut impresia că văd perfecțiunea. Model de fundaș „libero”! Întrînd pe stadionul „23 August”, însă, știam că nu mai sînt la televizor, să-l privesc... Așa că l-am atacat. Notărit. Cu mingea în picior. Am trecut de cîteva ori de el. Iar Sandu (n. r. Badea) l-a „întors” o dată, ca la... Ploiești.

Abordînd un meci cu complexe miturilor care-i aureolează pe marii fotbaliști este victimă sigură. Jucînd „de la om la om”, ca împotriva unui normal fiu al Terrei, ai șansele pe care le-a-

IONESCU: Promitem și noi să vă concurăm la „națională”, dar nu ca simpli „taloneuri”.

DRIDEA: Batem palma!

Așadar, un concurs a două valoroase și mult discutate cupluri a căror evoluție a stîrmit nu de puține ori entuziasmul tribunelor, un concurs pe care-l salutăm, un concurs cu un câștigător sigur: fotbalul românesc.

MARIUS POPESCU

P.S.: Pe cînd și alte cupluri în această întrecere?

Criterii de selecție a juniorilor de perspectivă

Creșterea tinerelor cadre în fotbal este o muncă deosebit de grea, fiindcă vizează mase largi de copii la care inițial nu se poate prevedea perspectiva (tehnica de joc, calitățile fizice, dragostea și dăruirea pentru fotbal etc. formează sau se dezvoltă cu timpul).

Priceperea și pasiunea pentru creșterea acestor tineri, simțul pedagogic și răbdarea în munca antrenorilor de juniori, toate acestea fac să crească generații de generații, din care însă doar un număr mic de juniori urcă treptele consacrării spre fotbalul de performanță.

Depistarea și formarea acestor elemente de perspectivă este tardivă uneori (la vîrsta de 20—23 ani), cînd nu se mai pot perfecționa la nivelul pretins deprinderile specifice; iar unele calități fizice nu vor putea favoriza singure un randament maxim de care jucătorul ar fi fost capabil dacă instruirea s-ar fi făcut la timp, la nivelul posibilităților sale maxime și la cerințele actuale de joc.

Considerăm acest articol ca o bază de discuție, care trebuie să preocupe deopotrivă pe antrenorii de juniori și de seniori din cluburi sau asociații. Spunem aceasta fiindcă în multe secții antrenorii de seniori nu cunosc cel puțin elementele talentate din echipa de juniori.

În materialul de față ne adresăm unor jucători cu o pregătire medie, la vîrsta de 15—16 ani, la care se întrevăd și unele calități deosebite (tehnice, fizice). Deci cerințele de selecționare a elementelor de perspectivă nu trebuie confundate cu normele de selecționare a copiilor și juniorilor, deoarece sînt deosebirii esențiale care privesc valoarea și perspectiva — clasa de viitor a jucătorului.

În primul rînd trebuie apreciat gradul de tehnicitate, ușurința execuțiilor, în condiții de joc și mai ales de viteză. Atenția trebuie îndreptată spre modul în care jucătorul se poate subordona jocului colectiv, dar mai ales felului cum dă rezolvări individuale pe spații reduse de joc (în aglomerații). Tehnicitatea aparentă, în condiții de lucru individual (tineria repetată a mingii pe picior, pe cap etc.) nu poate determina profilul jucătorului. Unii tineri fac adevărate jonglerii cu mingea, însă în condițiile jocului de azi nu se descurcă. Tehnicitatea jucătorului de perspectivă trebuie să apară în con-

dițiile variate ale jocului, pe postul respectiv și în condițiile schimbării zonei de joc — temporar cu un alt coechipier.

Constituția fizică are o importanță deosebită. Jucătorul de perspectivă trebuie să fie bine proporționat, cu o talie corespunzătoare (portarii: 1,75—1,85 m fundașii de margine: 1,72—1,80 m; fundașii centrali: 1,78—1,84 m; mijlocașii: 1,74—1,80 m; extremele: 1,70—1,76 m. înaintașii centrali: 1,76—1,82 m).

Acele elemente care calcă cu vîrfurile în afară sau au platfus sau talie foarte mică s.a. evident că n-au gabaritul unui mare jucător.

Capacitatea de efort este o condiție esențială în dezvoltarea și evoluția jucătorului, pentru că în teren activitatea trebuie să fie aproape continuă (Del Sol, Di Stefano, Denis Law, Badea, Ghergheli și alți jucători sînt exemple pozitive din acest punct de vedere).

Calitățile fizice, și în special viteza, nu pot fi neglijate în aprecierea jucătorilor de perspectivă (Garrincha alcargă 100 m în 10,8 sec, Pele 10,9, Facchetti 11,1, Uwe Seeler 11,2, Pir-călab 11,3, jucători cu viteză foarte mare, dar care au și o capacitate tehnico-tactică bună). Jucătorii cu o talie mică, fragili și cu insuficiențe fizice, cedează în fața unor adversari bine dotați fizic, iar în jocurile din depiarsă sînt simpli figuranți (Haidu — Dinamo București, Necula — St. roșu Brașov ș.a.).

Orientarea spre elementele de perspectivă nu trebuie lipsită de cunoașterea temperamentului și a caracterului. Acei ce întrunesc calitățile tehnico-fizice amintite, dacă au un fond moral și de voință corespunzător (perseverență în antrenament și jocuri, curaj, dîrzenie, sobrietate și modestie) pot progresa continuu și de la ei putem aștepta un randament constant (de exemplu: Nunweiler III, Popa, Datcu, N. Georgescu, Dan Coc, Badea, Campo, Pop, Deleanu ș.a.).

Caracterizarea precisă a juniorilor de perspectivă la vîrsta de 15—16 ani, stabilirea profilului de instruire pe baza aptitudinilor și lărgirea sferei de pregătire multilaterală, pot ajuta formarea unor jucători de mare valoare internațională în fotbalul nostru.

GHEORGHE OLA
— antrenor federal —

ȘTIRI, ȘTIRI

• Sîmbătă 8 ianuarie are loc deschiderea cursurilor de observatori — arbitri de fotbal în sala UCFS — oraș București (ora 18).

• Sala Dinamo va găzdui în zilele de 8 și 9 ianuarie, începînd de la ora 15, sesiunea de analiză a colegiului central de arbitri pe anul 1965, (cu participarea arbitrilor din lotul republican din întreaga țară).

PRONOSPORT • PRONOEXPRES • PRONOSPORT

Programul concursurilor Pronosport A 2 și B2 de duminică 9 ianuarie 1966 cuprinde meciuri din campionatul italian A și B.

Pentru a ajuta pe participanți la indicarea pronosticurilor, dăm rezultatele ultimelor meciuri dintre echipele cuprinse în program:

- I. Atalanta — Foggia
1964—1965: 1—0 și 1—1
- II. Bologna — Juventus
1964—1965: 1—1 și 0—1
- III. Brescia — Varese
1963—1964: 1—0 și 0—4
- IV. Cagliari — Roma
1964—1965: 1—0 și 1—2
- V. Fiorentina — Spal
1963—1964: 1—0 și 0—0
- VI. Milan — Lanerossi
1964—1965: 0—1 și 3—2
- VII. Napoli — Sampdoria
1962—1963: 0—2 și 0—3
- VIII. Torino — Catania
1964—1965: 2—1 și 1—1
- IX. Modena — Venezia
1964—1965: 1—1 și 0—0
- X. Monza — Potenza
1964—1965: 1—0 și 0—1

- XI. Padova — Verona
1964—1965: 3—0 și 1—2
- XII. Pro Patria — Messina
1962—1963: 2—0 și 0—3
- XIII. Lazio — Internazionale
1964—1965: 1—1 și 0—3

Tragerea LOTO de mîine vineri 7 ianuarie 1966, va avea loc în sala Floreasca la ora 19.30 înaintea spectacolului „Cu fotbal fără fotbal”.

FIECARE ZI CONTEAZĂ!

(Urmare din pag. 1)

mult dar pînă la urmă am realizat foarte puțin, deoarece tinerii noștri nu s-au arătat prea entuziasmați) nu am curaj să afirm cu certitudine că vom organiza și alte concursuri. Dacă veți veni însă la primăvară, cînd vor începe campionatele asociației, am să vă spun mult mai multe lucruri îmbucurătoare. Campionatul asociației sportive a prins...

rădăcini în Rafinăria noastră, stimulându-i la întreceri tineresti chiar și pe cei... vîrstnici.

Concluzia e clară: consiliul asociației sportive Flacăra Cîmpina va organiza cîteva întreceri ca să nu se spună că n-a făcut nimic

DEOCAMDATĂ NUMAI... ANGAJAMENTE

Iată-ne la o altă mare asociație cîmpineană: I.R.A. Președintele ei, Constantin Virjoghie, pare mai optimist.

— N-am „deschis” încă Spartachiada, ne-a informat, dar vă rog să notați că peste cîteva zile (n.n. Adică la o lună — ! — de la începerea primei etape...) vom inaugura întrecerile de tenis de masă și șah. În curînd vor începe și concursurile de tir, sîniute și schi. Ne-am propus să atragem în aceste întreceri peste 600 de tineri.

Peste 600 de concurenți e o cifră laudabilă și nu imposibil de realizat deși, așa după cum se vede, pînă acum nu s-a făcut mai nimic la I.R.A. Dar din discuțiile purtate cu președintele asociației am dedus că pentru îndeplinirea angajamentului luat mai trebuie ceva foarte important și anume: materialele necesare întrecerilor. În magazine există la ora actuală doar 6 cutii de șah, o masă de tenis (care poate fi montată numai cînd este liberă sala de ședințe), o armă de tir, 6 perechi de bocanci de schi, 6 sîniute, mai multe trențururi. Și cam atît. Să recunoaștem că sînt cam puține materiale pentru marele număr de tineri pe care consiliul asociației sportive dorește să-l atragă în diversele concursuri. Deci, să fim rea-

liști și să nu ne luăm angajamente care nu pot fi îndeplinite.

NIMENI N-A ÎNTREBAT... NIMIC

Ultimul popas l-am făcut la asociația Flacăra din Moreni. Interlocutorul nostru, Paul Andrei, secretarul acestei asociații, ne-a spus simplu:

— Consiliul asociației noastre a neglijat actuala Spartachiadă. Consecința: la noi nu au avut loc încă nici un fel de întreceri și nici nu prea văd mari perspective. Deși sîntem cotată ca una dintre cele mai mari asociații din raionul Cîmpina, vom iniția doar concursuri de șah și tenis de masă. În caz că va da înghețul s-ar putea să programăm și întreceri de patinaj. Nimeni nu ne-a întrebat ce concursuri vom organiza sau cînd și unde vor avea loc întrecerile. Nici tovarășii de la consiliul raional UCFS și nici cei din comitetul U.T.C. n-au dat nici un „semn de viață”.

★

Din vizita la cele trei asociații din raionul Cîmpina reiese clar că Spartachiada de iarnă a tineretului nu s-a situat în centrul preocupărilor activităților sportive. Aceștia — îndeosebi cei de la consiliile orașene și raional UCFS Cîmpina — aveau datoria să se ocupe, din timp, de asigurarea condițiilor necesare desfășurării întrecerilor, alcătuiind un program interesant, atractiv care să stîrnească interesul tinerilor și chiar... vîrstnicilor pentru aceste competiții. Timpul încă nu este trecut (deși s-au pierdut zile prețioase). Așa că trebuie să se treacă la fapte.

Rubrică redactată de Loto-Pronosport.